Dosarul penal nr. 1-736/2023
1-23138900-09-1-27092023

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

24 decembrie 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Adrian Păvăleanu
Apărătorului Rodica Cojocar

În lipsa:
Inculpatului Temciuc Roman

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuirea lui

Temciuc Roman ***** născut la *****originar Rusia, locuitor ***** cetățean a R. Moldova, studii medii, ne supus militar, căsătorit, 1 copil minor la întreținere, posesor a buletinului de identitate ***** eliberat la *****, IDNP *****, tel. *****,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 27.09.2023 – 24.12.2025,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Temciuc Roman, în perioada de timp din 11.08.2023 pînă la 15.08.2023 aflîndu-se în mun. Bălți, intenționat cu scopul dobîndirii bunurilor obținute pe cale criminală, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, fără promisiunea prealabilă, a procurat de la bănuiții ***** și ***** contrar unor prețuri nesimnificative de 600 lei în total, diferite bunuri sustrase de către ultimii, inclusiv băuturi alcoolice: 2 sticle de ”Wiski Jack Daniels” vol.07 1; lichior ”Sheridans” vol.0,7 l; o sticlă de un vol. 1 litru ”Djeks Daniels”, o sticlă ”Bailess” cu vol. 1 litru; o sticlă cu vol. 1 litru ”Ballantiness Finest”; o sticlă de ”Hennesy” cu vol. 0,5 litri; un maiou ”Adidas”, bunuri despre care știa cu certitudine că au fost obținute pe cale criminală de către ***** și *****, ulterior au fost predate benevol și ridicate prin proces verbal de ridicare a bunurilor.

Prin acțiunile sale, Temciuc Roman a comis infracțiunea prevăzută de art. 199 alin. (1) din Cod Penal cu următoarele semne calificative: dobîndirea și comercializare a bunurilor, fără o promisiune prealabilă, despre care se știe că au fost obținute pe cale criminală.

În şedinţa de judecată inculpatul Temciuc Roman nu s-a prezentat, prin încheierea din 03.05.2025 a fost anunţat în căutare din motivul eschivării de a se prezenta în faţa instanţei, cu aplicarea în privința acestuia măsura preventivă sub formă de obligație de nepărăsire a țării, în privinţa acestuia fiind pornit dosarul de căutare nr. 2025040246.

În acest sens, instanţa de judecată ţine să menţioneze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă în condiţiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoştinţă materialele cauzei.

Aşadar, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabileşte elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărărilor sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialităţii.

Instanţa europeană a arătat că noţiunea de „proces echitabil” a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii.

Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art.6 din Convenţie, deoarece lit.c), d) şi e) ale § 3 al aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuşi", „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa.

Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmaţiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absenţelor nejustificate.

O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie.

Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicţie să statueze din nou, după ce l-a ascultat cu privire la temeinicia acuzaţiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

În acest sens, instanţa de judecată ţine să atenţioneze că Temciuc Roman la etapa urmăririi penale vina a recunoscut-o, iar în şedinţa de judecată a refuzat de a se prezenta pentru a fi audiat, eschivând-se, motiv pentru care s-a recurs la anunţarea în căutare a acestuia.

În acest sens, în conformitate cu art. 351, 352 Cod de procedură penală, prin încheierea din 03.11.2023, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în şedinţă publică, în limba de stat, fără participarea inculpatului Temciuc Roman, în prezența apărătorului Rodica Cojocar.

În consecvenţa logicii expuse, instanţa de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului Temciuc Roman în temeiul rigorilor art. 321 alin. (2) pct. 1) şi alin. (6) Cod de procedură penală a fost luată întru respectarea garanţiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

Instanţa de judecată admite că prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului Temciuc Roman ar fi admisă o ingerinţă asupra dreptului acestuia la un proces echitabil, însă aceasta a fost justificată şi necesară.

În aceeaşi consecutivitate, instanţa atenţionează că în cauzele CtEDO „Goddi contra Italiei cererea nr. 896680 din 09.04.1984, F.C.B. contra Italiei din

21.08.1991", unde Curtea a indicat [...] justiţia italiană nu a tras concluziile necesare din procedura pe rol la Milano, atitudine puţin compatibilă cu diligenţa pe care statele contractante trebuie să o manifeste pentru a asigura beneficierea efectivă de drepturile garantate prin art.6.

Rezumînd cele menționate se constată că, pe parcursul examinării cauzei la etapa examinării în fond s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Temciuc Roman în ședința de judecată.

Astfel, examinînd chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul alin. (6) art. 321 Cod de procedură penală, constatînd că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 368 alin (1) pct. 2 Cod de procedură penală, citirea declarațiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile: când cauza se judecă în lipsa inculpatului.

Potrivit declarațiilor lui Temciuc Roman date în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit la data 15.09.2025, și care au fost citite în ședința de judecată, acesta a declarat că: vina o recunoaște. A luat băuturi acloolice și anume sticlele indicate în ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuit. Despre faptul că sticlele erau furate nu io spus ***** *****și *****. Mai mult cu atât bani el nu a plătit, sticlele cu băuturi alcoolice le lua ca răsplată pentru că îi ducea cu taxiul. La întrebarea OUP ultimu a răspuns că nu-și amintește asemenea caz. Ulterior motivând că el lea dat bani pentru a achita apartamentul și nicidecum nu lia dat bani pentru băuturi alcoolice.

Pentru demonstrarea situaţiei fixate, instanţa de judecată îşi argumentează soluţia prin următoarele probe administrate și cercetate pe parcursul procesului judiciar.

În ședința de judecată a fost audiată sub jurământ martorul ***** (prin intermediul teleconferinței), care a declarat că, cu Temciuc Roman nu se cunosc. Susține declarațiile date la urmărirea penală la data de 15.08.2023. La data de 11.08.2023, a plecat cu taxiul 14999 de la magazinul Metro, iar achitarea pentru deplasarea taxiului s-a achitat șoferului cu o sticlă de alcool, nu ție minte cît costa sticla dată. Șoferul nu a cunoscut de unde erau luată sticla dată. Taxiul i-a transportat prin oraș.

Referitor la martorul Șumleanschi Eduard, acuzatorul de stat a renunțat ca, acesta să fie audiat în cadrul ședinței de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 328 CPP, (1) Părţile, în procesul judecării cauzei, pot renunţa la unele probe pe care le-au propus. (2) După punerea în discuţie a renunţării la probe, instanţa dispune neexaminarea acestora dacă nu s-a solicitat examinarea lor de către altă parte.

Ținînd cont de prevederile normei citate, punînd în dicuție faptul dat, instanța de judecată protocolar a admis renunțul acuzatorului de stat la proba cu privire la audierea martorului Șumleanschi Eduard.

Constatarea existenţei infracţiunilor, identificarea făptuitorului şi constatarea vinovăţiei, se mai atestă şi prin următoarele mijloace de probă, în particular:

- proces verbal de ridicare din 15.08.2023 prin care de la cet.Temciuc Roman au fost ridicate o sticlă de Jack Daniels cu vol.1 l; o sticlă de Bailes vol. 1l; o sticlă de Ballantiness Finest cu vol.1l; o sticlă de cognac ”Hennessy” cu vol.0,5l; două perechi de ciorapi și un maiou de culoare albă;
- proces verbal de ridicare din 16.08.2023 prin care de la cet.Temciuc Roman au fost ridicate o sticlă de wiscki Jack Daniels cu vol.0,7l;
- proces verbal de ridicare din 16.08.2023 prin care de la cet.Temciuc Roman au fost ridicate o sticlă de wiski Jack Daniels cu vol.07l și o sticlă de lichior Sheridans;

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar potrivit dispoziţiei art. 100 alin. (4) din CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Raportând materialele cauzei la prevederile normelor enunțate, instanța de judecată a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Temciuc Roman a fost demonstrată pe deplin, infracțiunea a fost săvârșită de inculpată, iar acțiunile acesteia urmează a fi încadrate conform prevederilor prevăzută de art. 199 alin. (1) din Cod Penal cu următoarele semne calificative: dobîndirea și comercializare a bunurilor, fără o promisiune prealabilă, despre care se știe că au fost obținute pe cale criminală.

Calificînd astfel acțiunile inculpatului *****, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cît și din punct de vedere al educării făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 – 88 ale CP şi anume: de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrşirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art. 61 Cod penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit

infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Respectînd criteriile prevăzute la art. 75 Cod penal, la stabilirea măsurii pedepsei instanţa reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuiază ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

Circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal, instanța de judecată stabilește recunoașterea vinovăției.

Circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod penal, instanța de judecată nu a stabilit.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, cînd ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echitații sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal. Ca să-şi poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub

aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potențialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia”.

Din considerentele indicate şi ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Temciuc Roman, urmează să fie stabilită sub formă amendă.

Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitînd examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speţă au incidenţă prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Instanţa de judecată ia în consideraţie că inculpatul Temciuc Roman a fost găsit vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod penal, pentru care legea prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 750 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 180 de ore.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța i-a în consideraţie faptul că, inculpatul Temciuc Roman, și-a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că inculpatul Temciuc Roman, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica inculpatului, instanța găsește rațional și echitabil de a-i stabili inculpatului Temciuc Roman, o pedeapsa, după cum urmează în baza art. 199 alin.(1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 32500 (treizeci și două mii cinci sute) lei.

Conform art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Prin urmare, instanța consideră necesar să explice inculpatului dreptul de a achita în 3 zile jumătate din suma amenzii, caz în care hotărîrea va fi considerată executată integral.

Se comunică lui Temciuc Roman că, amenda stabilită urmează a fi achitată în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data stabilirii ei, după care să informeze imediat instanţa de judecată despre achitarea amenzii, iar în cazul în care condamnatul nu va achita amenda, în decursul a 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, documentul executoriu pentru încasarea silită a amenzii se va trimite executorului judecătoresc în a cărui competenţă teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, se află domiciliul lui Temciuc Roman.

Se explică lui Temciuc Roman că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele

care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 16.08.2023 întocmită de către comisar principal E. Moroșan, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict - 1 sticlă de Jake Daniels cu volumul de 1 litru; 1 sticlă de Balies – 1 litru;1 sticlă de Ballautines Finest -1 litru și 1 sticlă de Hanessy- 1 litru.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 17.08.2023 întocmită de către comisar principal E. Moroșan, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict - 1 sticlă de Jake Daniels cu volumul de 0,7 litru.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 17.08.2023 întocmită de către comisar principal E. Moroșan, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict - 1 sticlă de Jake Daniels cu volumul de 0,7 litru; și o sticlă de lichior ”Sheridans” cu volumul de 0,7 litru.

Corpurile delicte - 1 sticlă de Jake Daniels cu volumul de 1 litru; 1 sticlă de Balies – 1 litru;1 sticlă de Ballautines Finest -1 litru și 1 sticlă de Hanessy - 1 litru; - 1 sticlă de Jake Daniels cu volumul de 0,7 litru; 1 sticlă de Jake Daniels cu volumul de 0,7 litru; și o sticlă de lichior ”Sheridans” cu volumul de 0,7 litru, urmează a fi restituite proprietarului.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar de a menține măsura de căutare în privința lui Temciuc Roman.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se recunoaște vinovat Temciuc Roman de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod penal, și i se stabilește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 32500 (treizeci și două mii cinci sute) lei.

Conform art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Corpurile delicte - 1 sticlă de Jake Daniels cu volumul de 1 litru; 1 sticlă de Balies – 1 litru;1 sticlă de Ballautines Finest -1 litru și 1 sticlă de Hanessy - 1 litru; - 1 sticlă de Jake Daniels cu volumul de 0,7 litru; 1 sticlă de Jake Daniels cu volumul de 0,7 litru; și o sticlă de lichior ”Sheridans” cu volumul de 0,7 litru, urmează a fi restituite proprietarului.

Se menține măsura de căutare în privința lui Temciuc Roman.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Natalia Foma**